

Arrest

nr. 87 689 van 17 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 september heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 augustus 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding met het oog op verwijdering ("bijlage 13 septies").

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 september 2012 om 14 uur 00.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN NOORBEECK; die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart geboren te zijn in Kabul (Afghanistan) op 21 maart 1981 en is van Afghaanse nationaliteit.

Hij verklaarde op 27 november 2001 het Rijk te zijn binnengekomen en vroeg op 29 november 2001 asiel aan; deze hoedanigheid werd hem op 23 april 2004 geweigerd door de Vaste Beroepscommissie

voor vluchtelingen. Op 30 september 2005 werd het annulatieberoep verworpen door de Raad van State.

Verzoeker diende op 13 maart 2006 een aanvraag in op basis van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag werd op 18 augustus 2008 ongegrond verklaard.

Verzoeker diende op 13 maart 2006 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 18 augustus 2008 ongegrond verklaard. Het beroep werd bij arrest van 19 december 2009 van de Raad verworpen.

Op 10 maart 2009 werd lastens verzoeker een ministerieel besluit tot terugwijzing genomen.

Verzoeker diende op 10 december 2009 een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 13 december 2010 ongegrond verklaard en hem betekend op 30 december 2010; het annulatieberoep werd bij arrest van 27 mei 2011 door de Raad verworpen.

Op 29 maart 2010 had verzoeker een nieuwe asielaanvraag ingediend die hem op 28 juni 2010 door de commissaris-generaal werd geweigerd; het beroep bij de Raad werd op 18 november 2010 verworpen.

Op 21 januari 2011 werd aan verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 30 augustus 2012 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding met het oog op verwijdering ("bijlage 13 septies"); deze beslissing werd op 11 september 2012 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

"In uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie [V.G.] attaché

wordt aan

de persoon die verklaart zich [A. A.] te noemen, geboren te [...] op 21.03.1981, en welke verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn,

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

+ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde en de nationale veiligheid

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan verkrachting van een minderjarige boven de 16 jaar

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden :

- kan met zijn-haar middelen niet wettelijk vertrekken

- gezien betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan verkrachting van een minderjarige boven de 16 jaar bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te worden opgesloten, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan worden uitgevoerd

- Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden

- Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

-Gezien betrokkene vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren. [...]"

2. Voorafgaandelijk

In zoverre verzoeker zich middels zijn verzoekschrift zou richten tegen de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats, wijst de Raad er op dat overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet een beslissing tot vasthouding in een bepaalde plaats enkel aanvechtbaar is bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen.

De Raad is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van een verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van dergelijke beslissing.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt op (zie de nota van 17 september 2012, p. 4/9) dat verzoeker geen belang heeft bij de ingestelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid aangezien hem reeds eerder op 10 maart 2009 een ministerieel besluit tot terugwijzing betekend werd, houdende het verbod op toegang tot het grondgebied voor een periode van tien jaar.

Verweerder betoogt dat de vordering om die reden onontvankelijk is.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Het belang betreft een ontvankelijkheidsvoorwaarde waaraan ook dient voldaan te worden bij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging (*cf.* W. WEYMEERSCH, "Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel." in G. DEBERSAQUES, M. VAN DAMME, S. DE CLERCQ en G. LAENEN (eds.), *Rechtsbescherming door de Raad van State 15 jaar procedurele vernieuwing*, Brugge, die Keure, 2004, 161).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De schorsing van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting wordt niet betwist dat aan verzoeker op 10 maart 2009 een ministerieel besluit tot terugwijzing betekend werd, houdende het verbod op toegang tot het grondgebied voor een periode van tien jaar.

Deze beslissing is definitief; verweerder stelt terecht dat (zie de nota van 17 september 2012, p. 4/9) *“...een nadien afgeleverd bevel om het grondgebied te verlaten -zoals in casu- [...] dan ook slechts een bevestiging [kan] zijn van de toestand waarin verzoeker zich reeds bevindt”*.

Een eventuele schorsing van bestreden bevel om het grondgebied te verlaten maakt dan ook geenszins dat verzoeker weer tot het grondgebied zou worden toegelaten en verhindert niet dat hij het grondgebied onmiddellijk dient te verlaten.

Er blijkt bijgevolg niet dat de eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, verzoeker tot voordeel kan strekken.

Er dient te worden besloten dat de opgeworpen exceptie gegrond is.

Het beroep is onontvankelijk.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BONTE